

Basis af Registreringen, navnlig Underpanterrettighederne, ville blive respekterede i Udlandet. Det er ikke alene det, at Skibene, naar de komme i Udlandet, saa kunne paadrage sig Søpanterrettigheder, som ikke behøve at registreres og dog gaa forud, men jeg antager, at enhver Kreditor, enhver Mand, der faar Fordring paa Skibet, f. Eks. i Sammenstødstilfælde o. desl. vil rimeligvis gøre sin Rettighed gældende, uden at man har Garanti for, at den ifølge denne Lov stiftede Rettighed efter de paagældende fremmede Love vil blive respekteret, og naar den ikke bliver det, er dette Panter sandelig let at gennembyrde; thi saa faar man ikke den Sikkerhed tilvejebragt, som er en nødvendig Basis for Krediten. Derfor halter ogsaa den Sammenligning meget, som baade den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem for København gjorde mellem Skibe som Genstand for Kreditgivning med Hjælp af dette Registreringssystem og faste Ejendomme, for der er den store Forskel paa faste Ejendomme og Skibe, at de faste Ejendomme blive her i Landet under dansk Jurisdiktion, hvortil Skibene, navnlig de større, efter deres Bestemmelse idelig og idelig unddrage sig dansk Jurisdiktion og komme under Forhold, hvor dansk Lov ikke gælder. Jeg tror, ligesom det ærede Medlem for 6te Aars, at det, som har bevirket, at danske Skibe paa disse mindre Pladser, f. Eks. paa Fano, i saa høj Grad have kunnet drage udenlandske Penge ind i deres Bedrift, rimeligvis i Form af Aktier, beror paa den personlige Tillid, de have formaet at erhverve. Hamborgerne have Tillid til Fano-skipperne, de kende dem og vide, at det er dygtige, paalidelige og honnerte Folk — ogsaa de, der komme i Bestyrelsen for disse Selstaber — og derfor laane de dem Penge, men ikke fordi de tro at have Sikkerhed i selve Skibene. For de smaa Skibes Vedkommende, for Sejlskibene fra Fano, Svendborg og Vrå, vil det ikke have saa meget at betyde som for de store Dampskibe, som ganske vist repræsenterer meget store Kapitaler, og vel i Reglen ogsaa ejes af Aktieselskaber, men naar man saa blot sørger for, at Aktieselskabernes hele Forhold ikke komme til at unddrage sig offentlig Kontrol, vil der vist heller ikke være noget i Vejen for, at Dampskibsselskaberne selv efter vor nuværende Lovgivning kunne faa den fornødne Kredit. Der er jo altid Betænkelse ved at stabe en Kredit paa Basis af Underpant i Løsøre, og det er dog Løsøre her er Tale om. Hvis Forholdet overhovedet er det, som det ærede Medlem for København (Magen) slog paa, at der finder

en Udskjning af Skibsparter Sted, der gaa op til otte og tyve Hundredele, vil man kunne tænke sig, at ved disse Registreringer, hvor enhver Udkomst og Overdragelse af Udkomst skal registreres, vil Arbejdet svulme saaledes op, at jeg tror, at denne Lov vil i væsentlig Grad bidrage til at sørge det Hav af Skrivelser og Papirer, hvori vi for Tiden ere nær ved at drukne.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg skal lige over for de Bemærkninger, som det ærede Medlem fremkom med, om Uuldstaendigheden af Sikkerheden eller om, at Sikkerheden ikke er tilstrækkelig god, først bemærke, at det, at Søpanterrettigheder gaa forud for alle andre Panterrettigheder, er noget, som er uadskilligt fra Søarten allevægne, og derfor kan dette ikke komme uventet for nogen, tværtimod, enhver, der vil interessere Penge i Skibsfart, vil være forberedt paa, at det maa være saa og ikke anderledes. — Hvad angaar den Tvivl, som det ærede Medlem rejste om, hvorvidt disse Panterrettigheder, stiftede ifølge denne Lov, ville blive anerkendte i Udlandet, ved jeg ikke, hvorpaa den Tvivl beror. For det første er det klart, at der er lige saa megen Grund til at tro, at de Underpanterrettigheder, der stiftes i Skibe, efter denne Lov ville blive anerkendte i Udlandet som de, der stiftes efter de bestaaende Love; der er ikke Spor af Grund til at tro, at det vil ske i mindre Grad. Men dernæst, naar man taler om, hvad der er anerkendt i Udlandet, maa man ikke betragte det, som om det beroede paa et Lærningekast, nej, der er visse Grundsætninger, der ere anerkendte i den internationale Privatret, og dertil høre, at Panterrettigheder, der ere lovlig stiftede i et Skib efter Hjemlandets Love, ogsaa blive respekterede andre Steder ligesom Panterrettigheder, der ere stiftede i andre Ting. Jeg tror derfor, at de Betænkelseligheder, som det ærede Medlem vilde fremfalde fra det Synspunkt, ere uden Grund. — Dernæst skal jeg bemærke, som jeg bemærkede før, at der er to forskellige Spørgsmaal, som ikke maa sammenblandes. Der er først Spørgsmaalet om, hvor vidt udenlandst Kapital vil interessere sig i danske Skibe paa den Maade, at den tager Aktier deri; i saa Tilfælde er der ikke Tale om Panteret i Skibe. Dette Spørgsmaal berøres heller ikke heraf. Denne Lov gør dette Forhold hverken vanskelige eller lettere. Derimod er det andet Spørgsmaal, hvorvidt fremmed Kapital vil interessere sig i danske Skibe i Form af Laan, det er et Spørgsmaal for sig, og jeg tror dog, at der er Grund til at